

белницы, нъ и тѣхъ наши-ты пріятели и юнаци заработили.

ТРИДЕСЯТЫЙ ВЕЧЕРЪ.

Като усвоилъ и кораба имъ, Робинзонъ былъ извънъ себе отъ радость за что-то най послѣ до былъ лесниѣ да ся върне въ отечество-то си.

Благополучіе-то още повече ся умножило, като дошли повыкани-ти испанци.

Робинзонъ оставилъ на острова двоица испанцы, съ жены-ты имъ, и шестина Англичяне.

А пакъ самъ съ Пятка и съ бащѣ му тръгнѣлъ за въ Европѣ. Той слѣдъ едно дълго пѣтуваніе стигнѣлъ въ отечество-то си. Злато-то, кое-то былъ нашѣлъ на острова, въ бурж-тѣ станѣло жъртвѣ на море-то; Робинзонъ ся върнѣлъ пакъ така сиромахъ, какво-то си былъ и напрѣдъ, нъ той ся былъ приучилъ на трудолюбіе, та могѣлъ да живѣе Безъ нуждѣ.